

[Mimi Jakobsen]

skal ledsages af en 20 minutters spadseretur fra fritidshjem til skole og fra skole til fritidshjem; det er stadig væk meget små børn, vi taler om.

Også det frivillige ungdomsarbejde har været inddraget i denne debat. Jeg er fuldstændig enig i fremskridtspartiets syn på værdien af det frivillige ungdomsarbejde, men jeg mener bare ikke, at den diskussion hører hjemme her, for mig bekendt er der ikke foranstaltet noget frivilligt ungdomsarbejde om morgenen fra kl. 8 til 9 eller om formiddagen fra kl. 11 til 12. At enhver kommunal pasningsforanstaltning, det være sig ungdomsklubber, fritidsklubber eller fritidshjem, egentlig burde have som formål at kanalisere disse børn over i andre aktiviteter, er jeg derimod enig i, for der er ingen grund til, at de kommunale myndigheder skal forsøge at gøre noget bedre end det frivillige ungdomsarbejde, som fungerer meget fint mange steder.

Som sagt er vores væsentligste motivering for at gå ind for dette her netop fleksibiliteten i systemet, og jeg forstår slet ikke de røster, der har været fremme om, at kommunerne og skolerne nu skal bygge nogle vældig dyre og stive systemer op. Jeg mener netop, det er det modsatte, der er tale om her. Jeg tror ikke, der er nogen kommuner – og nu kan man jo også lige skele til kommunernes betrængte økonomi – der vil oprette unødige skolepasningsordninger eller unødige dyre pasningsordninger, dertil er økonomien rundt omkring vist for stram. Jeg mener, man udmærket kan løse problemerne med hensyn til normeringer, lokaleforhold og personale i forbindelse med disse skolepasningsordninger, netop fordi børnene ikke skal opholde sig under disse ordninger i lang tid.

Altså for at gøre det kort: vi ser skolepasningsordningerne som et korttidsophold i forbindelse med skolegangen, mens det må være fritidshjemmene, der tager sig af hel-dagspasning. Det er klart, at dette også bør give sig udslag med hensyn til betalingen. Jeg finder det helt naturligt, at betalingen for skolepasningsordningerne står i forhold til den betaling, der afkræves af fritidshjemmene. Det må ikke være et økonomisk forhold, der får forældre til at vælge den ene eller den anden løsning, derimod simpelt hen deres pasningsbehov.

Jeg er meget tilfreds med, at vi får blødt disse meget stive systemer op. Forældre har vidt forskellige pasningsbehov, og derfor er det ikke rimeligt, at der, som det har været tilfældet tidligere, gives en absolut ensartet behandling og opdragelse af disse børn. Forældre har forskellige behov; lad dem også få forskellige muligheder for at få passet deres børn.

Alfred Andersen (SF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Ebba Strange, ikke kan være til stede, skal jeg henvise til, hvad hun sagde ved førstebehandling af lovforslaget om skolepasningsordninger. Jeg må som andre ordførere sige, at det undrer mig noget, at vi skal diskutere denne forespørgsel fra fremskridtspartiet. Den 13. februar diskuterede vi regeringens forslag om skolepasningsordninger, og derfor vidste de, der havde overværet debatten – og det formoder jeg også fremskridtspartiet har – allerede dengang, hvilke planer regeringen har med hensyn til skolepasningsordninger, og derfor er dette som sagt kun en gentagelse. Der kan ikke komme noget nyt i denne diskussion, og derfor er det, som skal til nu, et udvalgsarbejde, hvor man ser, hvordan det forslag, regeringen har fremsat, kan forbedres. For vi er alle enige om, at det har givet problemer, at der har været børnehaveklasser i 3 timer, hvor der tidligere var børnehaveophold i 8 timer. Det må give nogle problemer, at børn, hvis forældre arbejder i 8 timer, kun har 3 timers beskæftigelse. Derfor er der selvfølgelig behov for skolepasningsordninger både for børnehaveklassebørn og for 1., 2. og 3. klassebørn med de korte skoletider, men lad det så blive skolepasningsordninger, som har et lige så højt niveau som fritidshjem, for ellers bliver det, som andre også har været inde på det, bare opbevaringsordninger.

Formanden:

Undskyld, det distraherer heroppe, når der tales så højt nær talerstolen.

Alfred Andersen (SF):

I socialistisk folkeparti mener vi som sagt, at det er udvalgsarbejde, der skal til nu, for det er uhørt, at man har to førstebehandlinger af et lovforslag, og det er faktisk det, der